

‘Een echt volkspaleis, dat zou pas mooi zijn voor Breda’

Niet dat ze ergens anders niet zou kunnen wennen - ze woont per slot van rekening in Bavel - maar Breda is toch wel haar grote liefde. ‘Als ze me niet in Breda begraven, dan kruip ik uit mijn graf.’ Niet zo gek dus dat ze zich straks Vrouwe van Breda mag noemen.

Naam: Barbara Putters-Op de Beek
Geboren: 30-1-1957
Geboorteplaats: Breda
Woonplaats: Bavel
Is: Directeur Breda Promotions en voorzitter stichting Cultuurbehoud
Wordt: Vrouwe van Breda, op 14 oktober
Opleiding: havo (OLV) en pabo
Burgerlijke staat: getrouwd met René Putters; drie kinderen: Brigitte (30), Marieke (28) en Joost (24); een kleinkind: Marietje (2,5)

door
Rosé Lokhoff
rose.lokhoff@bndestem.nl

- Waar Barbara Putters-Op de Beek dan wel haar graf zou willen hebben?

„Onder de Grote Markt, denk ik. Lekker veel herrie boven m’n kop”, zegt ze olijk. Ze heeft als plaats voor het interview niet voor niets gekozen voor de Heeren van Breda, de oude Franciskaner. Haar lach rolt regelmatig door het net compleet nieuw ingerichte echt Bredase etablissement. Let wel: dit interview is afgenomen toen nog niet bekend was dat ze tot Vrouwe van Breda was benoemd. Ze wist het zelf al wel, maar kon het wonder boven wonder geheim houden. Later zijn er dus een paar zinnen toegevoegd.

Zoals deze: „Ik aanvaard het in alle nederigheid.” En zo is ze ook. ‘Het leven is wél leuk’ is haar motto en dat straalt ze uit. „Boven m’n bureau hangt een andere wijsheid: ‘Incasseren, accepteren en doorgaan.’” Dat bureau is van Breda Promotions, waar ze twintig jaar geleden mee begon. Twee pijlers heeft het: bedrijfs promotie en stadswandelingen.

- En waarmee is dat allemaal begonnen?

„Ik heb de pabo gedaan, maar toen ik eenmaal voor de klas stond, vroeg ik me af wat ik daar in hemelsnaam deed. Ik kwam bij de voorlichting van de gemeente terecht, die toen nog op de Grote Markt zat. Ik zag daar regelmatig VVV-hostesses mensen rondleiden en dacht: dat wil ik ooit ook gaan doen. Maar eerst moest ik met m’n drie kinderen aan de slag,

daarna is eigenlijk pas m’n carrière begonnen. Eerst dus inderdaad bij de VVV. Nou, dan leer je je stad echt wel kennen hoor. Na acht jaar, in 1992, ben ik voor mezelf begonnen met Breda Promotions. Cultureel ondernemerschap bestond toen helemaal nog niet. Maar ik wilde trendwatcher zijn. Kijken wat de mensen leuk vinden en daarop afstemmen. Waar zitten leuke mensen en waar zijn de mooie locaties? Zo ontstonden er steeds meer themawandelingen.”

- Welke bedrijven zijn er dan zo interessant om te bezoeken?

„We hadden meteen al de brouwerij als klant en de suikerfabriek. Holland Casino volgde, Coca-Cola in Dongen, DAF-trucks, Bavaria, het Waterschap, noem maar op. En o ja: BN DeStem. Mensen vragen de bedrijven om rondleidingen en die benaderen ons dan weer. Je moet die rondleidingen zo goed doen dat degenen die er werken zeggen: blijven jullie dat maar doen, jullie weten er meer van. Je moet wel uitzoeken wat er nou precies gebeurt in zo’n bedrijf en je moet je er helemaal voor inzetten. Neem nou de bieten-campagne. Als moeder moest ik van tevoren de sinterklaascadeaus al in huis hebben, want daarna had ik het veel te druk met rondleidingen. Mijn kinderen mochten vóór de campagne naar de dokter of erna. Ik moest daar voor de volle honderd procent zijn. Soep en aardappels moet je uit je handen laten vallen voor dat werk. Noem het maar passie. Ik heb heel lang kantoor aan huis gehad om de kos-

Barbara Putters-Op de Beek tussen de planten van het Begijnhof, waar haar bedrijf en de stichting zetelen.

foto's Rosé Lokhoff

ten laag te houden, maar ik hoorde dat er een ruimte op het Begijnhof vrijkwam en die kon ik in 2008 gaan huren.”

- En hoe kwam de stichting Cultuurbehoud in beeld?

„Door ons werk in de stad zagen we dat er veel cultuur bleef liggen. Er zou eigenlijk een stichting moeten komen die dat oppakt, dacht ik. Het begon met de collectie miniaturen van Tine Merckx. Wat ga je daar mee doen?, had ik haar al een paar keer gevraagd, niet wetend dat we die later zouden red- den. Het was net voor de recessie

in 2008 en ik vond sponsors onder Bredase bedrijven die de stad een warm hart toedragen. We namen de volkscultuur onder onze hoede. Ik dacht echt dat ik de stad goed kende, maar ik ontmoette zoveel andere groepen leuke mensen. Je moet ook anders leren denken. Als ondernemer denk je vaak aan de concurrentie, nemen en nemen. Als stichting moet je geven, maar daar krijg je ook weer ontzettend veel voor terug. En je bindt mensen die elkaar normaal gesproken niet tegen zouden zijn gekomen. We zijn nu bezig met een project voor thuis- en daklozen.

Die willen we ook een gezicht geven in de stad. We hadden eerder bruiden uit diverse culturen, jong in Breda samen met de Nassau, Bredase tegelwijsheden en een boekbandenexpositie.”

- Directeur van een bedrijf en voorzitter van een stichting. Is dat niet moeilijk uit elkaar te houden?

„Nee hoor. Het is wel allebei veel passie. En ik heb geleerd dat als je iets wilt doen, dat je het dan zelf moet doen. Ga je zitten wachten, dan komt er niks. Ik heb wel een netwerk met heel goede mensen,

dus uiteindelijk doe je het toch weer met z’n allen. En dat is geen cliché.”

- Nog wensen, plannen?

„Ze zullen wel zeggen: daar heb je haar weer, maar we hebben als Nassaustad veel te weinig bezoekerlocaties. De KMA is moeilijk, de Grote Kerk vaak bezet, het Begijnhof gaat om zes uur dicht. Er moeten wat laagdrempelige locaties bijkomen. En dan droom ik nog van een echt volkspaleis, waar we Bredanaars een podium kunnen geven. Het pand Catharinastraat 9 is daar uitermate ge-

Wandelingen

- Breda Promotions heeft diverse thema-stadswandelingen, zoals Proef Breda, Proef de passie en Proef theater, onder meer met een bezoek aan Holland Casino.
- ‘Heftige Vrouwen toen en nu’, een succesnummer, wordt aangeprezen als: ‘Ga met ons mee door de stad en ontmoet vrouwen van toen in het voormalige klooster van de Norbertinessen. We vinden heftige vrouwen op het begijnhof alsook in het prachtige Hofhuys, een bijzonder kasteeltje in de binnenstad en in de oude schuilkerk.’
- De stichting Behoud Cultuur is bezig met een project voor thuis- en daklozen en had eerder ‘bruiden uit diverse culturen’, ‘jong in Breda’, ‘Bredase tegelwijsheden’, een boekbandenexpositie en nog veel meer.

schikt voor. Artilabo, dat er nu in zit, groeit uit z’n jasje. Het is een echt patriciërshuis waar Bredanaars elkaar kunnen ontmoeten en laten zien wat ze bezighoudt. Laat ze hun verhalen maar lekker vertellen, dat heb je met volkscultuur. Het gaat om wat we zijn, wat we doen. Je kunt allemaal wel hoogdravend bezig zijn, maar de mens is nu eenmaal de maat der dingen. Dat zei Da Vinci al. Luisteren naar mensen dus. En dat zegt degene die altijd praat.”

- En lacht.

„Tja, ik probeer wel altijd de positieve dingen te zien. Als ik een keer chagrijnig ben, denk ik: wat voor leuks komt er aan? Je moet toch die endorfine in je hoofd zien te krijgen, die ervoor zorgt dat je je lekker voelt. Maar wacht even, het moet niet alleen over mij gaan. Een stabiel thuisfront, goeie bevlogen mensen die meedenken; zonder hen ben je niks. Daar haal je ook je energie uit.”

- En blijf je enthousiast, dan straal je die energie terug.

„Klopt. En je blijft er jong van. Alhoewel, ik zat laatst te denken: ik ben ouder dan onze bisschop. Dat waren vroeger toch wijze, maar vooral oude mannen. Ach, zolang het leven wél leuk blijft...”

Het pand Catharinastraat 9. Volkspaleis?